

Det er en stor Bamsfeligbed, de Herrer have forarsaget, som have sat denne Sætning ind i Paragraphen, thi den gjør det f. Ex. umuligt for mig at stemme for Paragraphen, skjøndt jeg ellers vilde gjøre det. Jeg troer nemlig ikke, at man kan stemme for en Paragraph, hvorved den lovgivende Magt lader sig paalægge at give visse Love, men jeg troer, som sagt, at den i saa Henseende fornødne Rettelse vil kunne see ved 3die Behandling.

Lange: Jeg er fuldkommen enig med den sidste ærede Taler i Henseende til Fortolkningen af denne Paragraph; jeg finder, at han ganske har Ret i, at man ikke kan fremtvinge en saadan Lov som den, der nævnes i Forslaget. Grunden til, at jeg har begjæret Ordet, er imidlertid den, at jeg vilde rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om der ikke i § 15 efter Ordene: „om Noget forlanger . . .

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at § 15 ikke er under Forhandling; det er kun den nye § 15.

Ordføreren: Jeg skal meget gjerne indrømme, at der, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har bemærket, har indsneget sig en Ucorrecthed i Udtrykkene. Slutningsbestemmelsen maa forstaaes i Overensstemmelse med den Sætning i den første Paasus i Paragraphen, hvor der staaer: „skal dette kunne see ved Lov“. Jeg formoder, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds saavel som enhver Anden, der maatte have fundet nogen Bamsfeligbed i disse Udtryk, vil finde sig tilfredsstillt ved, at de sidste Ord blive forandrede i Overensstemmelse med den første Paasus. Idet jeg forøvrigt henholder mig til, hvad en æret Rigsdagsmand ligeoverfor (Kjær) har yttret, skal jeg udtale min Tak til den høitærede Indenrigsminister, fordi han har lovet snarest muligt at tage Sagen under Behandling. Jeg haaber, han vil indrømme, at Udvalget har havt god Grund til at optage denne Sag og bringe den frem i Thinget, ikke blot fordi en ganske lignende Forhandling fandt

Sted iffor i Landsstinget, da denne Sag var for, men ogsaa fordi han vil erkende, at vi, som Medlemmer af Udvalget, maatte finde os forpligtede til lige overfor Landets Beboere ikke at lade et saa vigtigt Punkt som dette gaae upaaagtet hen under Forhandlingerne af Lovene om Bænds Afledning. Imidlertid skal jeg i Henhold til den ærede Indenrigsministers Udtalelse og med den Overbeviisning, at han vil lade sig det være magtpaaliggende at indfri sit Løfte, tage Paragraphen tilbage.

Formanden: Forslaget til en ny Paragraph er saaledes taget tilbage (Ophold) og, da det ikke optages af Noget, bortfaldet.

Jeg sætter dernæst under Forhandling Lovudkastets øvrige Paragrapher med de dertil hørende Endringsforslag. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Ved § 15, saaledes som den foreligger i Regjeringens Udkast, har Udvalget ikke fundet Noget at erindre. Der er til denne Paragraph af Mindretallet stillet 2de Endringer, hvoraf den ene nærmest refererer sig til Ordene: „at dette kan udføres uden Nogens Skade“, og Mindretallet har her foreslaaet dette forandret saaledes, at der istedetfor indsættes: „at Nyttens staaer i et saadant Forhold til Ulemperne, at Anlægget bør finde Sted“. Naar Udvalget ikke har kunnet indlade sig paa at tiltræde dette Endringsforslag, da er det, fordi Paragraphen nærmest omhandler den Enkeltes Initiativ; der er her altsaa Spørgsmaal om en enkelt Mands Optræden ligeoverfor det Offentlige, og man har derfor troet at maatte fastholde den Bestemmelse, „at dette kan udføres uden Nogens Skade“. Hvad det andet Endringsforslag angaaer, som er stillet til den samme Paragraph, da har Udvalget ikke kunnet skjønne, at den deri indholdte Bestemmelse virkelig egnede sig til Optagelse i en Lov; det forekommer mig, at den gaaer ud paa Noget, som kan gjøres gjældende uden Lov, men derimod ikke ret passende kan fremsættes som en Befaling i en Lov, da det Hele er sat for vagt.